

סוכה פרק ראשון סוכה

ג.

עין משפט
נר מצוה

(א) מ"א אמר רב הונא,
(ב) זכרות יא. לקמן ז'
מת. עירובין ג' א. ונקמן
ז' עירובין ג' מוסף'
פ"ב ה"ב, ד' ואלו י"ל
אלה, ה' כס"ח: ונקמן,
(ו) ע"ב, ח' ואלה שבעה
כ"ל מ"א וט"ז כפי תלד
ע"ש, ט' ו"ל וסתק,

רבינו חננאל

אבל לזכרו (ה) כל מי
שאומר לזכרו קטנה
פליגי וכי דרך מלכה
לישב בסוכה קטנה.
ושנינו, בסוכה שהיתה
עשויה קטנות היתה כו'.
ואסקינא הלכתא צריכה
שתהא מחוקת ראשו ורובו
ושלחנה. ואמרין אמר
ליה ר' אבא מני הא,
שאמר רב הונא בית
שנאי היא ולא תזוז
מינה. ואסקינא עלה ממאי
דהלוקת בית שמי ובית
הילל בסוכה קטנה, דתנן
מי שהיה ראשו ורובו
בסוכה ושולחנו בתוך
הבית, בית שמי פוסלין
ובית הילל מכשירין.
דיקת מינה הנה בית
הילל מכשירין אלא שאין
מחוקת אלא ראשו ורובו
בלבד, ובית שמי פוסלין.
(א) ודילמא בסוכה גדולה
פליגי, וכיון דיתבי אפומא
דמטלחא ושולחנו בתוך
הבית, ואוקימנא לעולם
בסוכה גדולה וכי דאמרין,
מדקתני במשנתנו מי
שהיה ראשו ורובו, ולא
משום דקשיא לן
איתא בסוכה גדולה היא
וכשרה, ומשום שישב
על פי הסוכה ושולחנו
בתוך הבית פליגי, אי הכי
לא יצא ידי סוכה היה
להן לומר, אלא מדקתני
(נדריס ט') ואין מערבין זו. לך
צמיחם להיות פתוחין לחצר והרבה
צמיחם פתוחים לחצר אמת והן יוצאין
דרך חצר לרשות הרבים נמנע החצר
רשות לכולן והצמיחם כל אחד מיוחד
לצלו ופתוחין אמת אמת ופתוחין
מנשות לרשות צל עירוב שיערב
כל הרשויות להיותם רשות אמת
ותיקנו ליתן כל צית שזכר
פת וכולן צל אחד ומניחין אותו
ושולחנו ב"ש פוסלין
וב"ה מכשירין. וקיימא לן
כבית שמאי. והני מנהיגתא
דקתני חדא, מחוקת ראשו
ורובו ושולחנו כשרה, רבי
אמר עד שהיא בה ד'
על ד' אמות. ותניא אידך
כל שאין בה ד' אמות
על ד' אמות פסולה,
וחכמים אומרים אפילו
אינה מחוקת אלא ראשו
ורובו כשרה. ואוקימנא
קמייתא כב"ש ובתרייתא
כב"ה. פשוטות הן. מאן
תנא להא דתנו רבנן בית
שאין בו ד' אמות על ד'
אמות, פטור מן המזוזה
ומן המעקה, כו'.

משום אוריא. רוח שהוא שולט זה מפני החום: **אלא למ"ד קטנה פליגי.** אבל בגדולה אפילו רבנן מודו: **וכי דרכה של מלכה.** והלא נערומה ומשמיה מסובים עמה: **לקיטוניות שבה.** סוכה גדולה לבני מסיבת' וקיטוניות קטנה צמחה לנניעות והיא בקיטוניות יתבא ואע"ג דפסולה לא איכפת לן דאשה פטורה מן הסוכה: **ורבי יהודה סבר צמחינה מחוקת אלא כדי ראשו ורובו ושולחנו הכא כיון דצנייה גבה היא לה גדולה ומודו זה רבנן ומאי ראהי של רבי יהודה י"ל דשולחנה בתוך הסוכה הגדולה היתה וצנייה על השולחן היו יושבין ראשן ורובן ולא כמסובין הן ולא"ו כוקופין.** ולי נראה דודאי לרב חנן קשיא והאי מירוצא לרב הונא הוא וכן עיקר דשיעור ראשו ורובו אמרינן לקמן דלניו אלא ז' טפחים ואי אפשר לשבעה צנים שבעה טפחים: **כ"ש.** דאי כ"ה לא צעי שולחנו דלקמן דפרק הישן (דף סח.) **ודיקא נמי גרסינן.** ודיקא נמי דלקמן: **בגדולה פליגי** והוא יושב על הפתח מבחוץ וראשו מושב למוכה ושולחנו לפני גופו צנייה: **מדקתני.** גבי פלוגתא מי שהיה ולא איירי בשיעורא דסוכה: **ואם אישא.** דשיעורא דסוכה פליגי ליתני סוכה המחוקת ראשו ורובו ושולחנו כשרה ושאינה מחוקת אלא כדי ראשו ורובו **דיקא נמי.** דבקטנה פליגי וצשיעורא דפוסלין ומכשירין על כרחך אסוכה מהדרי: **אלא לא גרסינן.** והכי גרסינן **לעולם תמריטי פליגי: פטור מן המזוזה.** כולה מפרש טעמא לקמן: **ואינו נהלט.** אלא פודהו לעולם ויולא ציובל אס לא גאלו כשאר קרקע צלל צנין: **מעורכי המלחמה.** מי האיש אשר צנה צית חדש וגו' (נדריס ט') **ואין מערבין זו.** לך צמיחם להיות פתוחין לחצר והרבה צמיחם פתוחים לחצר אמת והן יוצאין דרך חצר לרשות הרבים נמנע החצר רשות לכולן והצמיחם כל אחד מיוחד לצלו ופתוחין אמת אמת ופתוחין מנשות לרשות צל עירוב שיערב כל הרשויות להיותם רשות אמת ותיקנו ליתן כל צית שזכר פת וכולן צל אחד ומניחין אותו ושולחנו ב"ש פוסלין וב"ה מכשירין. וקיימא לן כבית שמאי. והני מנהיגתא דקתני חדא, מחוקת ראשו ורובו ושולחנו כשרה, רבי אמר עד שהיא בה ד' על ד' אמות. ותניא אידך כל שאין בה ד' אמות על ד' אמות פסולה, וחכמים אומרים אפילו אינה מחוקת אלא ראשו ורובו כשרה. ואוקימנא קמייתא כב"ש ובתרייתא כב"ה. פשוטות הן. מאן תנא להא דתנו רבנן בית שאין בו ד' אמות על ד' אמות, פטור מן המזוזה ומן המעקה, כו'.

לא נצרכה אלא לקיטוניות שבה. מה שדחק בקונטרס לרב חנן בר רבה מה ראה לרבי יהודה הא אי אפשר לשבעה צנים שבעה טפחים לאו פירכא היא דלילמא ארוכה טובא אבל לא היתה רחבה (שבעה טפחים וצנייה באותו אורך הוא יצנייה) **דאמר ר' מני ב"ש היא ולא תזוז מינה ב'.** נסקר רב עמרם פסק שבעה מקומות הלכה כ"ש חלא האי דסוכה לריכה שהיא מחוקת ראשו ורובו ושולחנו ואידך צמנחות פרק הסבלת (דף מ. ושס) גבי קדין צלילית כ"ש פוטריין וצ"ה מחייבין עוד לשם כמה חוטין הוא נותן כ"ש אמרי ד' וצה"א ג' עוד התם כמה תהא משולשלת צית שמאי אומרים ד' וצה"א ג' בכל הני עצדי כ"ש ואידך צמסכת זכרות פרק אלו דברים (דף נא.) כ"ש מכבדין [אסת] הצית ואח"כ נוטלין לידים ואמרין צמ" צבוליה פירקין הלכה כ"ה צר מהך עוד התם צסוף פירקא גבי מי שאלכ"ו ושתה ולא ציך דמייתי צגמרא עובדא דרבה צר צר חנה דאשכח יונה דדהבא וחד תלמיד דעבד כ"ש ואשכח ארנקי ואידך תלמיד דעבד כ"ה ואכליה אריה וקצת קשה הא דקאמר התם צבוליה פירקין הלכה כ"ה צר מהך ושמא משום דצ"ה נמי מודו דלכתילה מיהא עצדין כ"ש ועל מה שפסק צהן דהכא כ"ש אין להקשות מהא דאמרין פ"ק דזכרות (דף סח.) דאמר רב יוסף עשה כדברי כ"ש לא עשה ולא כלום ומייתי ראהי מההיא מלמא דסוכה מעשה צרבי יוחנן החורני שחלה והלכו זקני כ"ש וזקני צ"ה לצקרו ומלאוהו שהיה יושב ראשו ורובו בסוכה ושולחנו בתוך הצית אמרו לו זקני כ"ש אי"כ היית נוהג כל ימך לא קיימת מלות סוכה כל ימך ומסקינן התם דהלכה כרבי יוחנן החורני דהיא פלוגתא צבולה גדולה דלמסקינן דצמתי פליגי צההיא הלכה כ"ה אבל הכא צבולה קטנה וצהא הלכה כ"ש מיהו שמעתיך דהתם מימה היכי דייק מינה דעשה כ"ש לא עשה ולא כלום דראהי דמייתי בעשה כ"ה מיירי ועוד וכי לריך ראהי על זה היכא דהלכה כ"ה שם עשה כ"ש לא עשה ולא כלום וצ"ל דאליטריך התם לאיתויי היכא דצ"ה מחמירי מדרבנן וצ"ש מוקמי לה דאדאורייתא ולא גזרינן אס עשה כדברי כ"ש לא ילא ידי חובתו אפי" דאורייתא כדאשכחן לצ"ש היכא דימבי אפיתחא דמטלחא דגורי שמא ימשך אחר שולחנו וקאמרי לא קיימת מלות סוכה מימך דאפי" מדאורייתא לא קייס ומדצית שמאי נשמע לצ"ה: **בית שאין בו ד' אמות.** צירושלמי חשיב שאין טובל שגבו אותו מן הצמיח: **למעשר והטור מן הצית מותר ליכנס צו ועוד הוה ליה למימר לעינן פתח צית אצ של נערה המאורסה:**

ואין מניחין בו עירוב. דלא חזי לדירה ואפי" לשמואל דאמר פרק מי שהוליאורו (עירובין דף מט. ושס) עירוב משום קנין לא מיקנו רשותיהו צביל צית דלא חזי לדירה ודכוותיה אשכחן התם שמואל גופיה דאמר צית שמניחין צו עירוב אין לריך ליתן פת מאי טעמא כוליה הכא דיירי ואף על פי דלית ליה עירוב משום קנין ומקנו אהדדי משום דמנחי עירובן צביתו: **ואין**

א מ"א מ"י פ"ד מהלכות
סוכה הלכה א סמג
עשין מט טו"ש"ע א"ח סימן
תלד סעיף א רב אלפס
פ"ב דף רמג.
ב ב מ"י טס טו"ש"ע טס
סעיף ד:
ג א מ"י פ"ו מהלכות
מזוזה הלכה ב סמג
עשין כב טו"ש"ע י"ד ס'
רפו סעיף יג:
ד י מ"י פ"ה מהלכות
רוחא הלכה א סמג
עשין עב [טו"ש"ע חו"מ ס'
סעיף ב]:
ה א מ"י פ"ד מהל'
טומאת זרעית הלכה ו
טומאת עשין הל':
ו ב מ"י פ"ה מהלכות
שמטה הל' יב סמג
עשין קג:
ז א מ"י פ"ו מהלכות
מלכים הל' ה סמג
עשין קכ [כל הדינים אלו
מן אות ד עד כה הנה
כרז אלפס עירובין פ"ו דף
קטו. ועוד כ"ב פ"א דף
קפ: ועוד צבלות מזוזה
דף ע"א]:

(א) ק' הגיה גרסינן הסגן
ז"ל כד"י.